

og den udfordring, vi står over for i de kommende måneder.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Når man står med to vidt forskellige opfattelser af virkeligheden – altså en frihåndstegning, et forsøg på at tegne en meget smuk tegning som den, finansministeren tegnede, og så den tegning, som jeg gav i min indledning til forespørgslen, nemlig at kommunerne er under pres – hvordan afgør man så, hvem af de to, der har ret? Jeg vil anbefale en god metode, nemlig at kigge rundt i virkeligheden, og så vil man få et helt andet billede end det, finansministeren tegnede. Så vil man få et billede af kommuner, der på samtlige centrale velfærdsområder ikke udvider, ikke forbedrer servicen, men tværtimod beskærer.

Vi kunne passende starte nedefra. Hvis vi kigger på dagpasningsområdet, så lavede BUPL en undersøgelse, der viser, at syv ud af ti kommuner har beskåret deres dagtilbud, ikke på den måde, at de har reduceret i forhold til faldende børnetal, nej, direkte i kvaliteten af tilbuddene ved at forringe normeringen, ved at indsnævre åbningstiderne og i øvrigt sænke standarden. Det er jo ikke serviceforbedringer – sagt til finansministeren – og i syv ud af ti kommuner har det her været tilfældet. Så synes jeg, der er noget fantastisk ved en regering, der fastholder et billede, som alle ude i virkeligheden kan se intet har med virkeligheden at gøre.

Jeg tror, det er en selvstændig grund til, at det går regeringen skidt i meningsmålingerne. Jeg tror simpelt hen, at afstanden mellem ordene, som finansministeren bruger, og virkeligheden er så stor, at ikke selv nok så mange spindoktorer er i stand til at lukke det hul.

Så går vi videre til det næste område. Nu går vi op i skolealderen. Hvad sker der dér? Der sker det, at arbejdsløsheden blandt skolelærere vokser. Hvorfor gør den det? Det gør den, fordi skolerne er i færd med at afskedige lærere. Hvorfor gør de det? Det gør de, fordi økonomien er så stram, som tilfældet er. Det er såmænd oven i købet i gode Venstreregerede kommuner. Og igen gælder det, at det billede, finansministeren tegnede af serviceudvidelser, ikke stemmer overens med det, vi ser i virkeligheden. Igen: Hvem har ret? Jeg vil anbefale, at man skeler til virkeligheden.

Det tredje område, finansministeren nævner, er, at gruppen af udsatte grupper har fået klare, markante forbedringer. Gruppen af udsatte grupper er dem, der er omfattet af den fælles grundtakstfinansiering. Hvis man kigger på, hvad der sker ude i virkelighedens verden i forhold til udviklingshæmmede, sindslidende, misbrugere, hjemløse og nogle af de mest udsatte børn, så er det jo en helt anden historie, vi møder, om, at det går baglæns, om, at der lukkes tilbud, om, at der hjemtages børn, om, at der skæres ned i forhold til tilbuddet for nogle af de mest udsatte grupperinger, vi har.

Så nævner finansministeren, at på ældreområdet går det i hvert fald fremad. Nej, det gør det ikke. Jeg vil bede finansministeren bekræfte – for finansministeren var jo i sit indlæg meget mere optaget af tal end af mennesker – at hvis man kigger på hjælpen til den enkelte ældre, der får hjælp, så er hjælpen ikke steget. Den er siden regeringens tiltræden faldet med 2 pct. Det henhører under kategorien almindelige kendsgerninger, og det tror jeg bestemt ikke finansministeren vil afvise, når han får muligheden for at gå ind i debatten til slut.

Men det er den situation, vi har haft indtil nu. Hvad sker der så fra 2004 til 2005? Der sker det, at regeringen yderligere strammer skruen. Fra en vækst på 0,7 skal den nu ned på en vækst på 0,5. Det er da en voldsom beskæring. Det er ikke vækst.

Kl. 10.20

Finansministeren undlod meget omhyggeligt at komme ind på det, der hedder løntilpasningsklausulen på det offentlige område, altså det forhold, at når man får løn som offentligt ansat, så bliver man reguleret i forhold til lønudviklingen på det private arbejdsmarked. Jeg vil godt bede finansministeren bekræfte, at alene løntilpasningsklausulen æder imellem 500 og 700 mio. kr. af den samlede kommunale vækststramme. Altså er der slet ingen vækst tilbage.

Oven i det kommer så det, finansministeren også omtalte og medgav, den demografiske udvikling. Derfor er vi jo i den situation, hvor det er misvisende at tale om vækst. Det eneste reelle i det her er at tale om, at regeringen lægger op til, at den minusvækst, der har fundet sted i de forudgående år, vil fortsætte, oven i købet i skærpet form.

Så til slut bare lidt om kommunalreformen, hvor finansministeren siger: Jamen det vil vi slet ikke forholde os til nu, det er ikke i 2005. Men det er der vel nogle af tingene der er. Der er vel